

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-29/99,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον T. F. Cusack και την L. Ström, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους S. Marquardt, F. Anton και A. P. Feeney, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στη σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken και N. Colneric (εισηγήτρια), S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 5ης Ιουνίου 2001,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Δεκεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησε, βάσει του άρθρου 146 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, τη μερική ακύρωση της μη δημοσιευθείσας αποφάσεως του

Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στη σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

- 2 Ειδικότερα, η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση του τρίτου εδαφίου της δηλώσεως (στο εξής: δήλωση) της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (στο εξής: Κοινότητα) σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 4, περίπτωση iii, της συμβάσεως για την πυρηνική ασφάλεια, που επισυνάπτεται στην απόφαση, για τον λόγο ότι, περιορίζοντας την έκταση αυτού του εδαφίου, το Συμβούλιο προσπαθεί να αποδείξει ότι η αρμοδιότητα της Κοινότητας στους τομείς που καλύπτει η σύμβαση περιορίζεται στα άρθρα 15 και 16, παράγραφος 2, αυτής και δεν εκτείνεται στους τομείς που καλύπτουν τα άρθρα 1 έως 5, 7, 14, 16, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και 17 έως 19 της συμβάσεως.

Η σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια

- 3 Η σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια (στο εξής: σύμβαση) συνήφθη στις 17 Ιουνίου 1994 στο πλαίσιο διπλωματικής διασκέψεως οργανωθείσας από το Διεθνές Γραφείο Ατομικής Ενέργειας (στο εξής: Γραφείο), η προθεσμία υπογραφής της οποίας έληξε στις 20 Σεπτεμβρίου 1994. Τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου 1996. Στις 15 Απριλίου 2002, είχε επικυρωθεί από 53 κράτη, μεταξύ των οποίων είναι όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας.

- 4 Βάσει του άρθρου 1, σκοπός της συμβάσεως είναι:

«i) να επιτευχθεί και να διατηρηθεί υψηλής στάθμης πυρηνική ασφάλεια σε παγκόσμιο επίπεδο με ενίσχυση των εθνικών μέτρων και της διεθνούς συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένης, όπου είναι απαραίτητο, της τεχνικής συνεργασίας επί θεμάτων ασφάλειας·

- ii) να δημιουργηθεί και να διατηρηθεί στις πυρηνικές εγκαταστάσεις μια αποτελεσματική άμυνα κατά ενδεχόμενων ραδιολογικών κινδύνων, με σκοπό την προστασία των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος από τις επιβλαβείς επιδράσεις της ιονίζουσας ακτινοβολίας της προερχόμενης από τέτοιες εγκαταστάσεις·

 - iii) να προλαμβάνονται τα ατυχήματα με ραδιολογικές συνέπειες και να μετριάζονται οι συνέπειές τους εφόσον ήθελε προκύψουν.»
- 5 Το άρθρο 2 της συμβάσεως ορίζει τους όρους «πυρηνική εγκατάσταση», «ρυθμιστική αρχή» και «άδεια». Σύμφωνα με το άρθρο της 3, η σύμβαση έχει εφαρμογή στην ασφάλεια των πυρηνικών εγκαταστάσεων.
- 6 Το άρθρο 4 της συμβάσεως ορίζει ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος, μέσα στα πλαίσια της εθνικής του νομοθεσίας, λαμβάνει τα νομοθετικά, κανονιστικά, διοικητικά και άλλα μέτρα τα οποία κρίνονται αναγκαία για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του που απορρέουν από τη σύμβαση. Το άρθρο 5 της συμβάσεως ζητεί από κάθε συμβαλλόμενο μέρος, πριν από τις συνεδριάσεις που προβλέπει το άρθρο 20 της συμβάσεως, να υποβάλει προς εξέταση έκθεση σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει στο πλαίσιο εκπλήρωσης των υποχρεώσεών του που απορρέουν από τη σύμβαση.
- 7 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της συμβάσεως ζητεί από κάθε συμβαλλόμενο μέρος να δημιουργεί και διατηρεί ένα νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει την ασφάλεια των πυρηνικών εγκαταστάσεων. Βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, της συμβάσεως, το νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο προβλέπει: i) την υιοθέτηση εθνικών απαιτήσεων και κανονισμών ασφάλειας, ii) ένα σύστημα έκδοσης αδειών για πυρηνικές εγκαταστάσεις, iii) ένα σύστημα κανονιστικού ελέγχου και αξιολόγησης των πυρηνικών εγκαταστάσεων και iv) την υποχρεωτική εφαρμογή των προβλεπόμενων κανονισμών και των όρων των αδειών.

8 Βάσει του άρθρου 14 της συμβάσεως, κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά:

«i) ώστε να πραγματοποιούνται [...] αξιολογήσεις ασφάλειας προτού κατασκευαστεί και τεθεί σε λειτουργία μια πυρηνική εγκατάσταση αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια ζωής αυτής. [...]

ii) ώστε να επαληθεύεται [...] ότι η φυσική κατάσταση και η λειτουργία μιας πυρηνικής εγκατάστασης εξακολουθούν να ανταποκρίνονται στη σχεδιάσή της, στις προβλεπόμενες εθνικές απαιτήσεις ασφάλειας και στα επιχειρησιακά όρια και προϋποθέσεις.»

9 Το άρθρο 15 της συμβάσεως, που φέρει τον τίτλο «Ακτινοπροστασία», ορίζει τα εξής:

«Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά ώστε σε όλες τις κανονικές καταστάσεις λειτουργίας η έκθεση των εργαζομένων και του ευρύτερου πληθυσμού σε ακτινοβολία προερχόμενη από μια πυρηνική εγκατάσταση να διατηρείται στα χαμηλότερα δυνατά επίπεδα και κανείς να μην εκτίθεται σε δόσεις υψηλότερες από τις προβλεπόμενες στην εκάστοτε χώρα οριακές τιμές δόσης.»

10 Σύμφωνα με το άρθρο 16 της συμβάσεως, που φέρει τον τίτλο «Ετοιμότητα για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης»:

«1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά ώστε να υπάρχουν σχέδια έκτακτης ανάγκης εντός και εκτός περιοχής εγκατάστασης, τα οποία να δοκιμάζονται σε τακτική βάση και να καλύπτουν τις προς ανάληψη δραστηριότητες αντιμετώπισης της έκτακτης ανάγκης.

Για κάθε νέα πυρηνική εγκατάσταση, τέτοιου είδους σχέδια εκπονούνται και δοκιμάζονται προτού αρχίσει να λειτουργεί η εγκατάσταση σε στάθμη ισχύος υψηλότερη από μια κατώτατη στάθμη που έχει εγκριθεί από τη ρυθμιστική αρχή.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά ώστε όλοι οι κάτοικοι και οι αρμόδιες αρχές των χωρών που γειτνιάζουν με την πυρηνική εγκατάσταση να ενημερώνονται επαρκώς σχετικά με την προβλεπόμενη αντιμετώπιση ενός περιστατικού έκτακτης ανάγκης, στον βαθμό κατά τον οποίο ενδέχεται να θιγούν από ένα τέτοιο περιστατικό.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν έχουν πυρηνικές εγκαταστάσεις στην επικράτειά τους, και στο βαθμό κατά τον οποίο ενδέχεται να θιγούν από ένα περιστατικό έκτακτης ανάγκης που ήθελε σημειωθεί σε μια πυρηνική εγκατάσταση της εγγύς περιοχής, μεριμνούν για την εκπόνηση και δοκιμή σχεδίων έκτακτης ανάγκης στην επικράτειά τους, τα οποία να καλύπτουν τις προς ανάληψη δραστηριότητες αντιμετώπισης του περιστατικού έκτακτης ανάγκης.»

11 Τα άρθρα 17 έως 19 της συμβάσεως περιέχουν ειδικές υποχρεώσεις που αφορούν την ασφάλεια των εγκαταστάσεων.

12 Σύμφωνα με το άρθρο 17 της συμβάσεως, που φέρει τον τίτλο «Επιλογή τοποθεσίας», κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά για την καθιέρωση και εφαρμογή διαδικασιών βάσει των οποίων:

«i) θα αξιολογούνται όλοι οι σχετικοί με την τοποθεσία παράγοντες που ενδέχεται να επηρεάσουν την ασφάλεια μιας πυρηνικής εγκατάστασης στην προβλεπόμενη διάρκεια ζωής αυτής·

- ii) θα αξιολογείται η ενδεχόμενη επίπτωση μιας προτεινόμενης πυρηνικής εγκατάστασης για την ασφάλεια των ατόμων, της κοινωνίας και του περιβάλλοντος·
- iii) θα επανεκτιμώνται, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, όλοι οι παράγοντες για τους οποίους γίνεται λόγος στα δύο προηγούμενα σημεία, ως εγγύηση συνεχούς δυνατότητας αποδοχής της ασφάλειας μιας πυρηνικής εγκατάστασης·
- iv) θα γίνονται διαβουλεύσεις με τα συμβαλλόμενα μέρη της περιοχής που γειτνιάζει με το σημείο όπου προβλέπεται να κατασκευαστεί η προτεινόμενη πυρηνική εγκατάσταση, στο βαθμό κατά τον οποίο ενδέχεται να θιγούν από την κατασκευή και εφόσον τους δοθούν οι απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να είναι σε θέση να κάνουν τις δικές τους εκτιμήσεις αναφορικά με την ενδεχόμενη επίπτωση για την ασφάλεια της δικής τους επικράτειας.»

13 Βάσει του άρθρου 18 της συμβάσεως, που φέρει τον τίτλο «σχεδίαση και κατασκευή», κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά ώστε η σχεδίαση και κατασκευή μιας πυρηνικής εγκατάστασης να προβλέπει ικανό αριθμό αξιόπιστων επιπέδων και μεθόδων προστασίας (άμυνα σε βάθος) από την έκλυση ραδιενεργών υλικών, οι τεχνολογίες οι ενσωματωμένες στη σχεδίαση και κατασκευή μιας πυρηνικής εγκατάστασης να φέρουν την εγγύηση της πείρας, των δοκιμών και των αναλύσεων και η σχεδίαση μιας πυρηνικής εγκατάστασης να παρέχει αξιόπιστη, σταθερή και εύχρηστη λειτουργία.

14 Σύμφωνα με το άρθρο 19 της συμβάσεως, που φέρει τον τίτλο «λειτουργία», κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά:

- «i) ώστε η αρχική έγκριση για τη λειτουργία μιας πυρηνικής εγκατάστασης να βασίζεται σε μια ενδεδειγμένη ανάλυση ασφάλειας και σε ένα πρόγραμμα θέσης σε λειτουργία [...]·

- ii) ώστε επιχειρησιακά όρια και συνθήκες [...] να ορίζονται και να αναθεωρούνται ανάλογα με τις ανάγκες [...]

- iii) ώστε η λειτουργία, η συντήρηση, οι έλεγχοι και οι δοκιμές μιας πυρηνικής εγκατάστασης να λαμβάνουν χώρα σύμφωνα με εγκεκριμένες διαδικασίες·

- iv) για την καθιέρωση διαδικασιών αντιμετώπισης επιχειρησιακών περιστατικών και ατυχημάτων που μπορούν να αναμένονται·

- v) ώστε [...] να είναι διαθέσιμη η απαραίτητη μηχανολογική και τεχνική υποστήριξη σε όλα τα πεδία τα σχετικά με την ασφάλεια·

- vi) ώστε περιστατικά σημαντικά για την ασφάλεια να κοινοποιούνται [...]

- vii) για την εκπόνηση προγραμμάτων συγκέντρωσης και ανάλυσης δεδομένων από την επιχειρησιακή πείρα [...]

- viii) η παραγωγή ραδιενεργών καταλοίπων [...] να διατηρείται στα χαμηλότερα δυνατόν επίπεδα [...].»

15 Σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 4, της συμβάσεως:

«i) Η σύμβαση αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή ή προσχώρηση σε οργανισμούς περιφερειακής ολοκλήρωσης ή άλλους, υπό τον όρο ότι οι οργανισμοί αυτοί συγκροτούνται από κυρίαρχα κράτη και είναι αρμόδιοι να διαπραγματεύονται, να συνάπτουν και να εφαρμόζουν διεθνείς συμφωνίες για θέματα που καλύπτονται από την παρούσα σύμβαση.

ii) Σε θέματα αρμοδιότητάς τους, και επ' ονόματί τους, οι οργανισμοί αυτοί ασκούν τα δικαιώματα και εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση για τα κράτη μέλη.

iii) Όταν γίνει μέρος της σύμβασης, ένας τέτοιος οργανισμός κοινοποιεί στον θεματοφύλακα του άρθρου 34 μια δήλωση στην οποία εμφανίζονται τα κράτη που είναι μέλη του, τα άρθρα της σύμβασης που έχουν εφαρμογή σ' αυτόν και την έκταση αρμοδιότητάς του στα πεδία τα καλυπτόμενα από τα εν λόγω άρθρα.

iv) Ο οργανισμός δεν διαθέτει επιπλέον ψήφο πέραν εκείνων των κρατών μελών του.»

Το κοινοτικό νομικό πλαίσιο

16 Οι υπογράψαντες τη Συνθήκη ΕΚΑΕ ενδιαφέρονταν, κατά το προοίμιο αυτής, «να δημιουργήσουν συνθήκες ασφαλείας που αποκλείουν τους κινδύνους για τη ζωή και την υγεία των λαών».

17 Σύμφωνα με το άρθρο 2 της Συνθήκης ΕΚΑΕ:

«Για την εκπλήρωση της αποστολής της η Κοινότητα οφείλει κατά τους όρους της παρούσας Συνθήκης:

[...]

β) να θεσπίζει ομοιόμορφους κανόνες ασφαλείας για την προστασία της υγείας του πληθυσμού και των εργαζομένων και να μεριμνά για την εφαρμογή τους,

[...]

ε) να εγγυάται, διά των καταλλήλων ελέγχων, ότι τα πυρηνικά υλικά δεν χρησιμοποιούνται για σκοπούς διαφόρους από εκείνους για τους οποίους προορίζονται,

[...]

η) να συνάπτει με τις άλλες χώρες και με τους διεθνείς οργανισμούς κάθε σχέση ικανή να προωθή την πρόοδο κατά την ειρηνική χρησιμοποίηση της πυρηνικής ενέργειας.»

- 18 Ο τίτλος II της Συνθήκης ΕΚΑΕ, που φέρει τον τίτλο «Διατάξεις για την ενίσχυση της προόδου στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας», περιλαμβάνει ένα κεφάλαιο 3, που φέρει τον τίτλο «Η προστασία της υγείας» που αποτελείται από τα άρθρα 30 έως 39.
- 19 Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚΑΕ έχει ως εξής:

«Εντός της Κοινότητας θεσπίζονται βασικοί κανόνες προστασίας της υγείας του πληθυσμού και των εργαζομένων, κατά των κινδύνων που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες.

Ως βασικοί κανόνες νοούνται:

α) οι ανώτατες επιτρεπτές δόσεις που παρέχουν επαρκή ασφάλεια·

β) οι ανώτατες επιτρεπτές εκθέσεις και μολύνσεις·

γ) οι θεμελιώδεις αρχές ιατρικής επιβλέψεως των εργαζομένων.»

- 20 Το άρθρο 31 της Συνθήκης ΕΚΑΕ ορίζει τη διαδικασία επεξεργασίας και θεσπίσεως αυτών των βασικών κανόνων.

- 21 Σύμφωνα με το άρθρο 32 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής ή ενός κράτους μέλους, οι βασικοί κανόνες δύνανται να αναθεωρούνται ή να συμπληρώνονται κατά την ίδια διαδικασία.
- 22 Βάσει των άρθρων 31 και 32 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, το Συμβούλιο εξέδωσε την οδηγία 96/29/Ευρατόμ, της 13ης Μαΐου 1996, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1). Αυτή η οδηγία προβλέπει μεταξύ άλλων ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται να υποβάλουν ορισμένες πρακτικές που εγγλείουν κίνδυνο από ιονίζουσες ακτινοβολίες σε σύστημα δήλωσης ή προηγούμενης άδειας και να μεριμνούν για την προστασία του πληθυσμού υπό κανονικές συνθήκες.
- 23 Σύμφωνα με το άρθρο 33, πρώτο έως τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ:

«Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, κατάλληλες για την εξασφάλιση της τηρήσεως των τεθέντων βασικών κανόνων και λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκπαίδευση, τη διαπαιδαγώγηση και την επαγγελματική κατάρτιση.

Η Επιτροπή απευθύνει τις απαιτούμενες συστάσεις προκειμένου να εξασφαλίσει την εναρμόνιση των διατάξεων που εφαρμόζονται στον τομέα αυτό εντός των κρατών μελών.

Για τον σκοπό αυτό τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ανακοινώσουν στην Επιτροπή τις διατάξεις που εφαρμόζονται κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσας συνθήκης, καθώς και τα μεταγενέστερα σχέδια διατάξεων της αυτής φύσεως.»

24 Το άρθρο 34 της Συνθήκης ΕΚΑΕ ορίζει τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος, σε έδαφος του οποίου πρέπει να πραγματοποιηθούν πειράματα ιδιαιτέρως επικίνδυνα, υποχρεούται να λαμβάνει συμπληρωματικά μέτρα προστασίας της υγείας, για τα οποία ζητεί προηγουμένως τη γνώμη της Επιτροπής.

Η σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής είναι αναγκαία, όταν τα αποτελέσματα αυτών των πειραμάτων δύνανται να εκτείνονται σε έδαφος άλλων κρατών μελών.»

25 Το άρθρο 35, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ ορίζει ότι κάθε κράτος μέλος δημιουργεί «τις αναγκαίες εγκαταστάσεις για να διενεργεί διαρκή έλεγχο της περιεκτικότητας σε ραδιενέργεια της ατμόσφαιρας, των υδάτων και του εδάφους, καθώς και έλεγχο της τηρήσεως των βασικών κανόνων». Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο αυτού του άρθρου, η Επιτροπή έχει δικαίωμα προσβάσεως σε αυτές τις εγκαταστάσεις ελέγχου προκειμένου να ελέγχει τη λειτουργία και αποτελεσματικότητά τους.

26 Το άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚΑΕ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ανακοινώνουν τακτικά στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αφορούν τους ελέγχους που προβλέπονται στο άρθρο 35 αυτής της Συνθήκης.

27 Σύμφωνα με το άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΚΑΕ:

«Κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να παρέχει στην Επιτροπή τα γενικά δεδομένα παντός σχεδίου απορρίψεως ραδιενεργών καταλοίπων οποιασδήποτε μορφής, τα

οποία επιτρέπουν να διαπιστώνεται αν η πραγματοποίηση του σχεδίου αυτού θα ηδύνατο να προκαλέσει ραδιενεργό μόλυνση των υδάτων, του εδάφους ή του εναερίου χώρου άλλους κράτους μέλους.

Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με την ομάδα εμπειρογνομόνων που προβλέπεται στο άρθρο 31, εκφέρει τη γνώμη της εντός προθεσμίας έξι μηνών.»

28 Το άρθρο 38, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ προβλέπει:

«Η Επιτροπή απευθύνει στα κράτη μέλη όλες τις συστάσεις, σχετικώς με την περιεκτικότητα της ατμοσφαιράς, των υδάτων και του εδάφους σε ραδιενέργεια.

Σε κατεπείγουσες περιπτώσεις η Επιτροπή εκδίδει οδηγία, διά της οποίας καλεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να λάβει εντός της υπ' αυτής οριζομένης προθεσμίας όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή υπερβάσεως των βασικών κανόνων και για την εξασφάλιση της τηρήσεως των σχετικών ρυθμίσεων.»

29 Το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚΑΕ αναθέτει στην Επιτροπή την ίδρυση, στα πλαίσια του κοινού κέντρου πυρηνικών ερευνών, τμήματος τεκμηριώσεως και μελετών επί θεμάτων προστασίας υγείας.

30 Ο τίτλος II της Συνθήκης ΕΚΑΕ περιέχει ένα κεφάλαιο 7, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έλεγχος διασφαλίσεων», και απονέμει στην Κοινότητα ορισμένες αρμοδιότητες σχετικά με τον στόχο που θέτει το άρθρο 2, στοιχείο ε', αυτής της Συνθήκης.

- 31 Το άρθρο 101, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ ορίζει τα εξής:

«Στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς της, η Κοινότητα δύναται να αναλαμβάνει δεσμεύσεις διά της συνάψεως συμφωνιών ή συμβάσεων με τρίτο κράτος, διεθνή οργανισμό ή υπήκοο τρίτου κράτους.

Η Επιτροπή διαπραγματεύεται τις συμφωνίες ή τις συμβάσεις αυτές σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου. Οι συμφωνίες ή συμβάσεις αυτές συνάπτονται από την Επιτροπή με την έγκριση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.»

Η προσχώρηση της Κοινότητας στη σύμβαση

- 32 Στις 15 Σεπτεμβρίου 1994, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση αποφάσεως για την προσχώρηση της Κοινότητας στη σύμβαση. Το κείμενο αυτής της προτάσεως περιείχε δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο iii, της συμβάσεως, κατά την οποία η Κοινότητα δήλωνε, αφενός, ότι τα άρθρα 1 έως 5, 7 και 14 έως 35 της συμβάσεως έχουν εφαρμογή στην Κοινότητα και, αφετέρου, ότι έχει αρμοδιότητες στους τομείς που καλύπτουν τα άρθρα 1 έως 5, 7 και 14 έως 19 της συμβάσεως.
- 33 Στις 7 Δεκεμβρίου 1998, το Συμβούλιο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Σύμφωνα με το μοναδικό άρθρο αυτής της αποφάσεως:

«1. Εγκρίνεται η προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στη σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια.

2. Το κείμενο της δηλώσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30, παράγραφος 4, σημείο iii, της συμβάσεως.»

34 Η δήλωση έχει ως εξής:

«Τα ακόλουθα κράτη είναι επί του παρόντος μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας: το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιρλανδία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας.

Η Κοινότητα δηλώνει ότι ισχύουν για αυτήν το άρθρο 15 και το άρθρο 16, παράγραφος 2, της σύμβασης. Επίσης ισχύουν για αυτήν τα άρθρα 1 έως 5, το άρθρο 7, παράγραφος 1, το άρθρο 14, σημείο ii, και τα άρθρα 20 έως 35, αλλά μόνον όσον αφορά τα πεδία που καλύπτονται από το άρθρο 15 και το άρθρο 16, παράγραφος 2.

Η Κοινότητα διαθέτει αρμοδιότητα, την οποία μοιράζεται με τα προαναφερόμενα κράτη μέλη, στα πεδία που καλύπτονται από το άρθρο 15 και το άρθρο 16, παράγραφος 2, της σύμβασης, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, στο άρθρο 2, στοιχείο β', και στα σχετικά άρθρα του τίτλου II, κεφάλαιο 3, που τιτλοφορείται "Η προστασία της υγείας".»

35 Με την απόφαση 1999/819/Ευρατόμ της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (Ευρατόμ) στη σύμβαση του 1994 για την πυρηνική ασφάλεια (ΕΕ L 318, σ. 20), η προσχώρηση στη σύμβαση εγκρίθηκε στο όνομα της Κοινότητας. Το κείμενο της δηλώσεως, όπως παρατέθηκε στην προηγούμενη σκέψη, επισυνάπτεται σε αυτή την απόφαση. Η Πράξη Προσχωρήσεως κατατέθηκε στον θεματοφύλακα της συμβάσεως, ήτοι στον γενικό διευθυντή του Γραφείου, στις 31 Ιανουαρίου 2000. Βάσει του άρθρου 31, παράγραφος 2, της συμβάσεως, αυτή άρχισε να ισχύει για την Κοινότητα στις 30 Απριλίου 2000.

Επί του παραδεκτού

36 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Απριλίου 1999, το Συμβούλιο υπέβαλε ένσταση απαραδέκτου σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2000, το Δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει την ένσταση αυτή μαζί με την ουσία της υποθέσεως.

37 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι अपαράδεκτη για τους εξής λόγους:

- στερείται αντικειμένου·
- στρέφεται κατά διατάξεως μη δυναμένης να αποσπαστεί από την προσβαλλόμενη απόφαση, που δεν μπορεί να εξεταστεί ανεξάρτητα από τα άλλα μέρη αυτής της αποφάσεως, και η Επιτροπή δεν ζητεί την ακύρωση του συνόλου της εν λόγω αποφάσεως·

- η Επιτροπή ζητεί, στην ουσία, γνωμοδότηση για την έκταση των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας.

Επί του πρώτου λόγου απαραδέκτου, που αντλείται από έλλειψη αντικειμένου

Επιχειρήματα του Συμβουλίου

- 38 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η ακύρωση του τρίτου εδαφίου της δηλώσεως που επισυνάπτεται στην προσβαλλόμενη απόφαση θα συνεπαγόταν τη στέρηση της τελευταίας από τα δύο μόνα χρήσιμα στοιχεία που διαβιβάστηκαν στον θεματοφύλακα της συμβάσεως, ήτοι ότι η Κοινότητα έχει αρμοδιότητες που μοιράζεται με τα κράτη μέλη και ότι αυτές οι αρμοδιότητες απορρέουν από τα αντίστοιχα άρθρα του τίτλου II, κεφάλαιο 3, της Συνθήκης ΕΚΑΕ.
- 39 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί κανένα από αυτά τα δύο στοιχεία. Δεν ισχυρίζεται ότι η Κοινότητα διαθέτει, στους οικείους τομείς, αποκλειστική αρμοδιότητα, αλλ' απλώς ότι η Κοινότητα έχει, στους τομείς που καλύπτει τη σύμβαση, άλλες αρμοδιότητες που δεν είναι αντικείμενο της δηλώσεως. Επίσης δεν αμφισβητεί ότι η αρμοδιότητα της Κοινότητας να προσχωρήσει στη σύμβαση βασίζεται στα κρίσιμα άρθρα του τίτλου II, κεφάλαιο 3, της Συνθήκης ΕΚΑΕ. Καθώς αυτά τα δύο στοιχεία είναι τα μόνα που αναγράφονται στο εδάφιο της δηλώσεως του οποίου η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η παρούσα προσφυγή στερείται αντικειμένου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 40 Η δήλωση της οποίας η Επιτροπή ζητεί τη μερική ακύρωση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της προσβαλλομένης απόφασης το οποίο, ως παράγον νομικά αποτελέσματα, μπορεί να ακυρωθεί από το Δικαστήριο.
- 41 Η παρούσα προσφυγή πρέπει να νοηθεί υπό την έννοια ότι η Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης κατά το μέτρο που η τελευταία δεν ορίζει ότι η Κοινότητα είναι αρμόδια σε τομείς διαφορετικούς από εκείνους που αναγράφονται στη δήλωση. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι προσφυγή με την οποία ζητείται μία τέτοια ακύρωση δεν στερείται αντικειμένου.
- 42 Επομένως, ο πρώτος λόγος απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου απαραδέκτου, που αντλείται από το αδιαίρετο της προσβαλλομένης απόφασης

Επιχειρήματα του Συμβουλίου

- 43 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η δήλωση δεν μπορεί να αποσπαστεί από την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι αίτηση ακυρώσεως που αφορά μόνον τη δήλωση είναι κατά συνέπεια απαράδεκτη. Το Συμβούλιο δεν θα είχε εγκρίνει αυτή την απόφαση εάν η δήλωση σχετικά με τη αρμοδιότητα δεν ήταν πλήρης. Κατά την άποψή του, η δήλωση ήταν προϋπόθεση *sine qua non* για την έκδοση της προσβαλλομένης απο-

φάσεως. Επομένως, δεν είναι δυνατή η διατήρηση της εν λόγω αποφάσεως και η ολική ή μερική ακύρωση της δηλώσεως. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να ακυρώσει την ίδια την απόφαση, εφόσον δεν του ζητήθηκε, και δεν μπορεί να ακυρώσει ένα μόνον μέρος μιας αδιαίρετης νομικής πράξεως.

- 44 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται επίσης ότι η Επιτροπή ζητεί μόνον την ακύρωση του τρίτου εδαφίου της δηλώσεως ενώ αυτό σχηματίζει ένα αδιαίρετο σύνολο με εδάφιο που προηγείται. Το τρίτο εδάφιο απορρέει άμεσα και αναγκαστικά από το δεύτερο: η Κοινότητα δηλώνει κατ' αρχάς ότι τα άρθρα 15 και 16, παράγραφος 2, της συμβάσεως έχουν εφαρμογή σ' αυτήν, στη συνέχεια δε ότι έχει αρμοδιότητα στους τομείς που καλύπτουν αυτές οι διατάξεις. Αν το Δικαστήριο έπρεπε να θεωρήσει ότι οι τομείς αρμοδιότητας της Κοινότητας μνημονεύονται στη δήλωση κατά τρόπο μη πλήρη και ότι αυτή η έλλειψη πληρότητας συνιστά παραβίαση της Συνθήκης ΕΚΑΕ, θα έπρεπε να ακυρώσει είτε το δεύτερο εδάφιο της δηλώσεως, κατά το μέτρο που δεν αναγράφει όλες τις αρμοδιότητες της Κοινότητας, είτε το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της δηλώσεως, πράγμα το οποίο δεν ζητεί η Επιτροπή και επομένως δεν θα μπορούσε να κριθεί παρά μόνον *ultra petita*. Στην πραγματικότητα, το δεύτερο εδάφιο της δηλώσεως συνιστά το κεντρικό σημείο της και τη μόνη χρήσιμη διάταξη αυτής. Μεταξύ των εφαρμοστέων άρθρων της συμβάσεως και του ζητήματος της εκτάσεως της αρμοδιότητας της Κοινότητας, όσον αφορά αυτά τα άρθρα, υφίσταται άρρηκτος δεσμός. Επιπλέον, το τρίτο εδάφιο της δηλώσεως δεν αφορά το ζήτημα της αρμοδιότητας ως τέτοιο, αλλά το ζήτημα της εκτάσεως της αρμοδιότητας, διότι η Κοινότητα τόνισε ότι δεν έχει αποκλειστική αρμοδιότητα στους οικείους τομείς.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 45 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η μερική ακύρωση αποφάσεως, είναι δυνατή εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση δύνανται να αποσπασθούν από την υπόλοιπη πράξη (βλ., στο πνεύμα αυτό, τις αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 1974, 17/74, *Transocean Marine Paint κατά Επιτροπής*, Συλλογή τόμος 1974, σ. 441, σκέψη 21, και της 31ης Μαρτίου 1998, C-68/94 και C-30/95, *Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1998, σ. I-1375, σκέψη 256). Τούτο συμβαίνει εν προκειμένω.

- 46 Τα στοιχεία η παράλειψη των οποίων θα καθιστούσε τη δήλωση παράνομη δεν περιέχονται, εξ ορισμού, σε αυτήν και, ως εκ τούτου, είναι διαχωρίσιμα από τις διατάξεις που περιέχει. Η ακύρωση του τρίτου εδαφίου της δηλώσεως κατά το μέτρο που ορισμένα άρθρα της συμβάσεως δεν μνημονεύονται σε αυτή ουδόλως επηρεάζει το νομικό περιεχόμενο των διατάξεων επί των οποίων έχει ήδη αποφανθεί το Συμβούλιο. Μια τέτοια ακύρωση δεν μεταβάλλει, επομένως, την ουσία της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, αυτά τα στοιχεία μπορούν να θεωρηθούν ως διαχωρίσιμα από το υπόλοιπο της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 47 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το γεγονός ότι η δήλωση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν εμποδίζει την ακύρωση αυτής της δηλώσεως κατά το μέτρο που παραλείπει να μνημονεύσει τις αρμοδιότητες της Κοινότητας στους τομείς που καλύπτει η σύμβαση.
- 48 Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του δευτέρου και του τρίτου εδαφίου της δηλώσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αντιστοιχούν στο δεύτερο και στο τρίτο είδος των δεδομένων που πρέπει να κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 30, παράγραφος 4, σημείο iii, της συμβάσεως.
- 49 Με τους όρους «εφαρμοστέα [...] άρθρα», η εν λόγω διάταξη ευνοεί όλα τα άρθρα που επιβάλλονται νομικώς σε ένα συμβαλλόμενο μέρος, περιλαμβανομένων των άρθρων που δεν δημιουργούν δικαιώματα ούτε υποχρεώσεις και για τα οποία δεν τίθεται ζήτημα αρμοδιότητας του οργανισμού περιφερειακής ολοκλήρωσης. Αντιθέτως, επιβάλλοντας στην τελευταία τη μνεία της «εκτάσεως της αρμοδιότητάς της», το άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο iii, της συμβάσεως στοχεύει στην κοινοποίηση στον θεματοφύλακα και στα άλλα συμβαλλόμενα μέρη της συμβάσεως, αφενός, των τομέων που καλύπτει η σύμβαση στους οποίους είναι αρμόδιος να αναλάβει τις υποχρεώσεις και να ασκήσει τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν και, αφετέρου, της εκτάσεως των εν λόγω αρμοδιοτήτων.
- 50 Αν από την εξέταση της παρούσας προσφυγής προέκυπτε ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να κάνει μνεία, στο τρίτο εδάφιο της δηλώσεως, ορισμένων άρθρων των οποίων

δεν γίνεται μνεία ούτε στο δεύτερο εδάφιο, τούτο θα σήμαινε ότι το δεύτερο εδάφιο είναι επίσης ατελές. Ωστόσο, η σχέση μεταξύ των δύο εδαφίων δεν είναι τέτοια που να εμποδίζει τον νομικό έλεγχο ενός από τα δύο ανεξαρτήτως του άλλου.

- 51 Επομένως, ο δεύτερος λόγος απαραδέκτου πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου απαραδέκτου, που αντλείται από το γεγονός ότι η Επιτροπή επιδιώκει να λάβει γνώμη

Επιχειρήματα του Συμβουλίου

- 52 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, στην πραγματικότητα, η Επιτροπή δεν ζητεί την πραγματική ακύρωση ενός μέρους της δηλώσεως, αλλά γνωμοδότηση του Δικαστηρίου για την έκταση της αρμοδιότητας της Κοινότητας στο πλαίσιο της προσχωρήσεώς της στη σύμβαση. Ισχυρίζεται, συναφώς, ότι η Συνθήκη ΕΚΑΕ δεν προβλέπει, αντιθέτως προς το άρθρο 228, παράγραφος 6, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 300, παράγραφος 6, ΕΚ), τη δυνατότητα γνωμοδότησεως του Δικαστηρίου σχετικά με το συμβατό μιας διεθνούς συμφωνίας με τη Συνθήκη, ήτοι σχετικά με την αρμοδιότητα της Κοινότητας να συνάψει μια τέτοια συμφωνία.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 53 Τίποτε δεν υποδηλώνει ότι η Επιτροπή επιδιώκει, με την παρούσα προσφυγή, σκοπό διαφορετικό από τη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 54 Επιπλέον, το γεγονός ότι η Συνθήκη ΕΚΑΕ δεν προβλέπει ότι το Δικαστήριο μπορεί να αποφαινεται με γνωμοδότηση για το συμβατό με τη Συνθήκη των διεθνών συμφωνιών που η Κοινότητα επιθυμεί να συνάψει δεν αποκλείει να μπορεί να υποβληθεί στην κρίση του Δικαστηρίου το ζήτημα του ελέγχου της νομιμότητας μιας πράξεως, που ενέχει έγκριση μιας αποφάσεως περί προσχωρήσεως σε διεθνή σύμβαση, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 146 της Συνθήκης ΕΚΑΕ (βλ., υπό αυτή την έννοια, όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της προσφυγής περί ακυρώσεως και της διαδικασίας γνωμοδοτήσεως στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚ, τη γνώμη 2/00 της 6ης Δεκεμβρίου 2001, Συλλογή 2001, σ. I-9713, σκέψη 12).
- 55 Επομένως, ούτε ο τρίτος λόγος απαραδέκτου μπορεί να γίνει δεκτός.
- 56 Επομένως, η ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 57 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το τρίτο εδάφιο της δηλώσεως παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο καθόσον δεν αφορά το σύνολο των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας στους τομείς που καλύπτει η σύμβαση και ότι αυτή η διάταξη πρέπει επομένως να ακυρωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 146 της Συνθήκης ΕΚΑΕ.
- 58 Η Επιτροπή υπενθυμίζει, προς στήριξη της απόψεώς της, ότι το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ προβλέπει ότι η Κοινότητα έχει ως αποστολή να

συνεισφέρει, με τη θέσπιση των αναγκαιών για την ίδρυση και ταχεία ανάπτυξη της πυρηνικής βιομηχανίας προϋποθέσεων, στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου στα κράτη μέλη και στην ανάπτυξη του εμπορίου με τις άλλες χώρες. Το άρθρο 2, στοιχείο β', της Συνθήκης ΕΚΑΕ υποχρεώνει την Κοινότητα να θεσπίσει ομοιόμορφους κανόνες ασφάλειας για την υγειονομική προστασία του πληθυσμού και των εργαζομένων και να μεριμνήσει για την εφαρμογή τους.

- 59 Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚΑΕ προβλέπει τη θέσπιση βασικών κανόνων σχετικά με την υγειονομική προστασία του πληθυσμού και των εργαζομένων. Το άρθρο 31 αυτής της Συνθήκης προβλέπει τον συμβουλευτικό και νομικό μηχανισμό θεσπίσεως αυτών των κανόνων, καθώς και τη θέσπιση αυτών των κανόνων με νομοθετική πράξη του Συμβουλίου. Αυτές οι διατάξεις του τίτλου II, κεφάλαιο 3, της Συνθήκης ΕΚΑΕ δεν αφορούν ευθέως την επιλογή τοποθεσίας, τη χορήγηση αδειών, τη θέση σε λειτουργία ή την εκμετάλλευση πυρηνικών εγκαταστάσεων ως τέτοιων, αλλά αφορούν την προστασία του πληθυσμού και των εργαζομένων έναντι των κινδύνων που απορρέουν από τις ιονίζουσες ακτινοβολίες. Αυτή η διάκριση βασίζεται στην τεχνική πραγματικότητα σύμφωνα με την οποία, οτιδήποτε πυρηνικό είναι ραδιενεργό, αλλά οι ακτινοβολίες δεν έχουν όλες πυρηνική προέλευση.
- 60 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η ύπαρξη της οδηγίας 96/29 και των κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί βάσει αυτής της οδηγίας αποδεικνύει ότι οι αρμοδιότητες που η Συνθήκη ΕΚΑΕ απονέμει συναφώς πράγματι ασκούνται.
- 61 Η Επιτροπή καταλήγει ότι στην Κοινότητα απονέμονται κατ' αυτόν τον τρόπο αρμοδιότητες και εξουσίες, που η τελευταία πρέπει να μπορεί να ασκεί. Θεωρεί ότι η άποψη της επιβεβαιώνεται από το άρθρο 32 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, σύμφωνα με το οποίο, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής ή ενός κράτους μέλους, οι βασικοί κανόνες δύνανται να αναθεωρούνται ή να συμπληρώνονται.
- 62 Υποστηρίζει επίσης ότι, εκτός από τα άρθρα 30 έως 32 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, τα άρθρα 33 και 35 έως 38 αυτής απονέμουν αρμοδιότητες στην Κοινότητα.

- 63 Παραδέχεται ότι οι διατάξεις της Συνθήκης ΕΚΑΕ δεν απονέμουν στην Κοινότητα αρμοδιότητα ρυθμίσεως της κατασκευής και λειτουργίας πυρηνικών εγκαταστάσεων. Ωστόσο, ο κίνδυνος που απορρέει από τη λειτουργία τέτοιων εγκαταστάσεων εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Κοινότητας.
- 64 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν εξηγεί γιατί το γεγονός ότι η προσχώρηση της Κοινότητας στη σύμβαση έγινε εντός ορίων υπερβολικά περιοριστικών συνιστά παραβίαση της Συνθήκης ΕΚΑΕ ή μπορεί να επηρεάζει τους κοινούς κανόνες που έχει θεσπίσει η Κοινότητα. Κατά το Συμβούλιο, η Επιτροπή δεν ισχυρίζεται καν ότι ένας τέτοιος περιορισμός των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας θίγει τα συμφέροντά της.
- 65 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το σύνολο των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας στους τομείς που καλύπτει η σύμβαση απαριθμούνται στη δήλωση και ότι, κατά συνέπεια, η Κοινότητα έχει «εξαντλήσει» τις αρμοδιότητές της στο πλαίσιο της προσχώρησεως σε αυτή τη σύμβαση. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι κανένα άρθρο της Συνθήκης ΕΚΑΕ δεν απονέμει στην Κοινότητα αρμοδιότητα ρυθμίσεως της κατασκευής και λειτουργίας των πυρηνικών εγκαταστάσεων. Αυτή η αρμοδιότητα επιφυλάσσεται στα κράτη μέλη. Η Κοινότητα έχει αρμοδιότητα μόνο στον τομέα της προστασίας του πληθυσμού και όλα τα άρθρα της συμβάσεως που αφορούν αυτή την προστασία υπάρχουν στη δήλωση.
- 66 Προς απάντηση στο επιχείρημα της Επιτροπής ότι η Κοινότητα έχει ήδη νομοθετήσει στον τομέα της ασφάλειας των πυρηνικών εγκαταστάσεων, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η αρμοδιότητα της Κοινότητας δεν μπορεί να συνάγεται από μια διάταξη της οδηγίας 96/29 διότι, βάσει του δευτέρου άρθρου σχετικά με το πεδίο εφαρμογής, αυτή η οδηγία εφαρμόζεται στο σύνολό της σε «πρακτικές» και όχι σε «εγκαταστάσεις».

Επί της υποχρέωσης, στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου, καταθέσεως στον παρακαταθέτη της συμβάσεως μιας πλήρους δηλώσεως περί αρμοδιοτήτων

- 67 Η εκ μέρους του Συμβουλίου έγκριση της προσχώρησης σε διεθνή σύμβαση, σύμφωνα με το άρθρο 101, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, έχει ως νομικό αποτέλεσμα να χορηγείται στην Επιτροπή άδεια συνάψεως αυτής της συμβάσεως εντός του πλαισίου που ορίζει η απόφαση του Συμβουλίου.
- 68 Όταν εγκρίνει την προσχώρηση σε διεθνή σύμβαση χωρίς ουδεμία επιφύλαξη, το Συμβούλιο υποχρεούται να τηρεί τις προϋποθέσεις που προβλέπει αυτή η σύμβαση για μια τέτοια προσχώρηση, εφόσον μια απόφαση περί προσχώρησης μη σύμφωνη με αυτές τις προϋποθέσεις θα παραβίαζε τις υποχρεώσεις της Κοινότητας από της θέσεώς της σε ισχύ.
- 69 Επιπλέον, από το καθήκον αγωγής συνεργασίας μεταξύ των κοινοτικών οργάνων (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 30ής Μαρτίου 1995, C-65/93, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-643, σκέψη 23) απορρέει ότι η απόφαση του Συμβουλίου περί εγκρίσεως της προσχώρησης σε διεθνή σύμβαση πρέπει να επιτρέψει στην Επιτροπή να τηρεί το διεθνές δίκαιο.
- 70 Εν προκειμένω, το άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο iii, της συμβάσεως πρέπει, προς το συμφέρον των άλλων συμβαλλομένων μερών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δήλωση αρμοδιοτήτων που προβλέπει αυτή η διάταξη πρέπει να είναι πλήρης.
- 71 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το Συμβούλιο υποχρεούτο, βάσει του κοινοτικού δικαίου, να επισυνάψει στην απόφαση περί εγκρίσεως της προσχώρησης στη σύμβαση μια πλήρη δήλωση περί αρμοδιοτήτων.

Η γενική συλλογιστική επί των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας

- 72 Οι διάδικοι συμφωνούν ότι η Κοινότητα έχει αρμοδιότητες, τις οποίες μοιράζεται με τα κράτη μέλη, προκειμένου να λάβει:
- σύμφωνα με το άρθρο 15 της συμβάσεως, τα κατάλληλα μέτρα ώστε, σε όλες τις κανονικές καταστάσεις λειτουργίας, η έκθεση των εργαζομένων και του ευρύτερου πληθυσμού σε ακτινοβολία προερχόμενη από πυρηνική εγκατάσταση να διατηρείται στα χαμηλότερα δυνατά επίπεδα και κανείς να μην εκτίθεται σε δόσεις υψηλότερες από τις προβλεπόμενες στην εκάστοτε χώρα οριακές τιμές δόσης,
 - σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 2, της συμβάσεως, τα κατάλληλα μέτρα ώστε όλοι οι κάτοικοι και οι αρμόδιες αρχές των χωρών που γειτνιάζουν με την πυρηνική εγκατάσταση να ενημερώνονται επαρκώς σχετικά με την προβλεπόμενη αντιμετώπιση ενός περιστατικού έκτακτης ανάγκης, στον βαθμό κατά τον οποίο ενδέχεται να θιγούν από ένα τέτοιο περιστατικό.
- 73 Η διαφορά αφορά το ζήτημα αν η Κοινότητα έχει άλλες αρμοδιότητες στους τομείς που καλύπτει η σύμβαση.
- 74 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Συνθήκη ΕΚΑΕ δεν περιέχει τίτλο σχετικό με τις εγκαταστάσεις παραγωγής πυρηνικής ενέργειας και ότι η επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από την ερμηνεία των διατάξεων του τίτλου II, κεφάλαιο 3, της εν λόγω Συνθήκης.

- 75 Αυτή η ερμηνεία πρέπει να γίνει ενόψει του στόχου που τίθεται στο προοίμιο της Συνθήκης ΕΚΑΕ και που συνίσταται στη «δημιουργία συνθηκών ασφαλείας που αποκλείουν τους κινδύνους για τη ζωή και την υγεία των λαών» (βλ., όσον αφορά τις διατάξεις του κεφαλαίου VII της Συνθήκης ΕΚΑΕ, τη διαβούλευση του Δικαστηρίου 1/78, της 14ης Νοεμβρίου 1978, Συλλογή, σ. 2151, σκέψη 21).
- 76 Κατά την ερμηνεία πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο τίτλος II, κεφάλαιο 3, της Συνθήκης ΕΚΑΕ θέτει σε εφαρμογή το άρθρο 2, στοιχείο β', αυτής της Συνθήκης, που επιφορτίζει την Επιτροπή να «θεσπίζει ομοιόμορφους κανόνες ασφαλείας για την προστασία της υγείας του πληθυσμού και των εργαζομένων και να μεριμνά για την εφαρμογή τους». Αφενός, φαίνεται ότι αυτή η προστασία δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς έλεγχο των πηγών των βλαβερών ακτινοβολιών. Αφετέρου, οι δραστηριότητες της Κοινότητας στον τομέα της υγειονομικής προστασίας πρέπει να μη θίγουν τις αρμοδιότητες των κρατών μελών που ορίζει, ιδίως, ο τίτλος II, κεφάλαιο 3, της ίδιας της Συνθήκης ΕΚΑΕ.
- 77 Σε αυτό το πλαίσιο, το Συμβούλιο εξέδωσε το ψήφισμα της 22ας Ιουλίου 1975 για τα τεχνολογικά προβλήματα πυρηνικής ασφάλειας (ΕΕ C 185, σ. 1). Η τέταρτη αιτιολογική σκέψη αυτού του ψηφίσματος ορίζει ότι «τα τεχνολογικά προβλήματα σχετικά με την πυρηνική ασφάλεια επιβάλλουν, ιδίως λόγω των επιπλοκών που παρουσιάζουν στον τομέα της υγείας και του περιβάλλοντος, την κατάλληλη δράση σε κοινοτικό επίπεδο, που λαμβάνει υπόψη τα προνόμια και τις ευθύνες των εθνικών αρχών».
- 78 Επιβάλλεται να τονιστεί ότι, προκειμένου να προσδώσει πρακτικό αποτέλεσμα στις διατάξεις II, κεφάλαιο 3, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, το Δικαστήριο τις έχει επανειλημμένως ερμηνεύσει ευρέως.
- 79 Στην απόφασή του της 22ας Σεπτεμβρίου 1988, 187/87, Ομόσπονδο κράτος του Σάαρ κ.λπ. (Συλλογή 1988, σ. 5013, σκέψη 11), που εξέδωσε στο πλαίσιο υποθέσεων όπου η

διαφορά της κύριας δίκης αφορούσε την πυρηνική εγκατάσταση Cattenom (Γαλλία), το Δικαστήριο έκρινε ότι οι διατάξεις του κεφαλαίου της Συνθήκης ΕΚΑΕ που φέρει τον τίτλο «Η προστασία της υγείας» αποτελούν ένα διαρθρωμένο σύνολο που παρέχει στην Επιτροπή εκτεταμένες εξουσίες για την προστασία του πληθυσμού και του περιβάλλοντος από τους κινδύνους πυρηνικής μόλυνσης. Σχετικά με τον σκοπό του άρθρου 37 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, που έγκειται στην πρόληψη των κινδύνων πυρηνικής μόλυνσης, το Δικαστήριο υπογράμμισε τη σημασία του ρόλου της Επιτροπής, η οποία διαθέτει μόνο συνολική άποψη ως προς την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων στον πυρηνικό τομέα στο σύνολο του εδάφους της Κοινότητας (προπαρατεθείσα απόφαση Ομόσπονδο κράτος του Σάαρ κ.λπ., σκέψεις 12 και 13). Βάσει αυτής της συλλογιστικής, απέρριψε το επιχείρημα ότι τα γενικά δεδομένα ενός σχεδίου απορρίψεως ραδιενεργών αποβλήτων πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή προτού οι αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους εγκρίνουν τα εν λόγω σχέδια (προπαρατεθείσα απόφαση Ομόσπονδο κράτος του Σάαρ κ.λπ., σκέψη 20).

- 80 Στην απόφασή του της 4ης Οκτωβρίου 1991, C-70/88, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-4529, σκέψη 14), που αφορούσε τον κανονισμό (Ευρατόμ) 3954/87 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των μεγίστων επιτρεπτών επιπέδων ραδιενέργειας στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές λόγω πυρηνικού ατυχήματος ή σε περίπτωση εκτάκτου κινδύνου από ακτινοβολίες (ΕΕ L 371, σ. 11), το Δικαστήριο αρνήθηκε να προκρίνει την περιοριστική ερμηνεία των άρθρων 30 επ. της Συνθήκης ΕΚΑΕ την οποία πρότεινε το Κοινοβούλιο. Έκρινε ότι τα εν λόγω άρθρα είχαν ως αντικείμενο τη διασφάλιση ενιαίας και αποτελεσματικής υγειονομικής προστασίας του πληθυσμού έναντι των κινδύνων που απορρέουν από τις ιονίζουσες ακτινοβολίες «ανεξαρτήτως της πηγής τους».
- 81 Η οδηγία 96/29 εντάσσεται στο ίδιο πλαίσιο. Όπως τονίζει η έκτη αιτιολογική της σκέψη, λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων στον τομέα της προστασίας από τις ακτινοβολίες, εξέλιξη που ο γενικός εισαγγελέας περιγράφει λεπτομερώς στα σημεία 123 έως 132 των προτάσεών του.
- 82 Υπό το φως των σκέψεων 74 έως 81 της παρούσας αποφάσεως, η τεχνητή διάκριση μεταξύ της υγειονομικής προστασίας του πληθυσμού και της ασφάλειας των πηγών ιονίζουσών ακτινοβολιών δεν είναι αναγκαία για την οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας,

- 83 Ενόψει αυτής της συλλογιστικής, επιβάλλεται να κριθεί αν η Κοινότητα διαθέτει αρμοδιότητες στους τομείς που καλύπτουν αλλά άρθρα της συμβάσεως πλην των άρθρων 15 και 16, παράγραφος 2.

Επί των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας στους τομείς που καλύπτουν τα εν λόγω άρθρα της συμβάσεως

Τα άρθρα 1 («Στόχοι»), 2 («Ορισμοί») και 3 («Πεδίο εφαρμογής») της συμβάσεως

- 84 Όπως ορθώς υποστηρίζει το Συμβούλιο, τα άρθρα 1 έως 3 της συμβάσεως δεν δημιουργούν ούτε δικαιώματα ούτε υποχρεώσεις, οπότε σε σχέση με αυτά δεν τίθεται θέμα αρμοδιότητας της Κοινότητας.

- 85 Επομένως, το Συμβούλιο ορθώς δεν μνημόνευσε αυτά τα άρθρα στο εδάφιο της δηλώσεως που αφορά τις αρμοδιότητες της Κοινότητας.

Τα άρθρα 4 («Μέτρα εφαρμογής») και 5 («Υποβολή εκθέσεων») της συμβάσεως

- 86 Φαίνεται ότι το άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο iii, της συμβάσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δήλωση περί αρμοδιότητας που επιβάλλει πρέπει να αφορά τις συγκεκριμένες υποχρεώσεις, ήτοι μόνον εκείνες ως προς τις οποίες τα άρθρα 4 και 5 της συμβάσεως ορίζουν υποχρεώσεις εφαρμογής και υποβολής εκθέσεων σχετικών με αυτήν την εφαρμογή.

87 Επομένως, η μνεία των άρθρων 4 και 5 της συμβάσεως στο εδάφιο της δηλώσεως που αφορά τις αρμοδιότητες της Κοινότητας δεν ήταν αναγκαία.

Το άρθρο 7 («Νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο») της συμβάσεως

88 Το άρθρο 7 της συμβάσεως υπάρχει στο κεφάλαιο 2, στοιχείο β', της συμβάσεως, που φέρει τον τίτλο «Νομοθεσία και κανονιστικές ρυθμίσεις». Επιβάλλει τη θέσπιση νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου για τη ρύθμιση της ασφάλειας των πυρηνικών εγκαταστάσεων.

89 Ακόμη και αν αληθεύει ότι η Συνθήκη ΕΚΑΕ δεν απονέμει στην Κοινότητα αρμοδιότητα να επιτρέψει την κατασκευή ή τη λειτουργία πυρηνικών εγκαταστάσεων, η τελευταία διαθέτει, βάσει των άρθρων 30 έως 32 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, κανονιστική αρμοδιότητα προκειμένου να θεσπίζει, προς προστασία της υγείας, σύστημα εγκρίσεως που πρέπει να εφαρμόζουν τα κράτη μέλη. Πράγματι, μια τέτοια νομοθετική πράξη συνιστά μέτρο που συμπληρώνει τους βασικούς κανόνες του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚΑΕ.

90 Όσον αφορά το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, σημείο i, της συμβάσεως δεν έχει εφαρμογή στην Κοινότητα, εφόσον αφορά «εθνικές» ρυθμίσεις και κανονιστικές διατάξεις, και επομένως αφορά μόνον τα κράτη μέλη, αρκεί η διαπίστωση ότι, σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο ii, της συμβάσεως, οι περιφερειακοί οργανισμοί πρέπει να αναλαμβάνουν τις αρμοδιότητες που η σύμβαση απονέμει στα κράτη μέλη, στους τομείς αρμοδιοτήτων τους.

91 Το άρθρο 7 της συμβάσεως έπρεπε επομένως να μνημονεύεται στο εδάφιο της δηλώσεως που αφορά τις αρμοδιότητες της Κοινότητας.

Το άρθρο 14 («Αξιολόγηση και επαλήθευση της ασφάλειας») της συμβάσεως

- 92 Στον τομέα που καλύπτει το άρθρο 14, σημείο ii, της συμβάσεως, η αρμοδιότητα της Κοινότητας βασίζεται στο άρθρο 35 της Συνθήκης ΕΚΑΕ.
- 93 Όσον αφορά τον τομέα που καλύπτει το άρθρο 14, σημείο i, της συμβάσεως, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 33, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και ρυθμιστικές διατάξεις που είναι κατάλληλες για την εξασφάλιση της τηρήσεως των τεθέντων βασικών κανόνων. Για τον σκοπό αυτό μπορούν, παραδείγματος χάριν, να επιβάλλουν αξιολογήσεις σχετικά με την ασφάλεια όπως εκείνες που προβλέπει αυτή η διάταξη της συμβάσεως.
- 94 Σύμφωνα με το άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, η Επιτροπή απευθύνει τις «απαιτούμενες συστάσεις προκειμένου να εξασφαλίσει την εναρμόνιση των διατάξεων που εφαρμόζονται στον τομέα αυτό εντός των κρατών μελών». Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, βάσει του εν λόγω άρθρου, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ.
- 95 Το άρθρο 4 της συμβάσεως προβλέπει ότι οι υποχρεώσεις που αυτή θέτει στους συμβαλλομένους μπορούν να υλοποιούνται όχι μόνο με νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα, αλλά και με διοικητικά μέτρα και άλλες διατάξεις. Η εφαρμογή της συμβάσεως μπορεί έτσι να απαιτεί τη λήψη μέτρων που δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα για τους αποδέκτες τους, όπως συστάσεων. Υπό αυτές τις συνθήκες, η αρμοδιότητα που απονέμεται στην Επιτροπή να απευθύνει συστάσεις στα κράτη μέλη στον τομέα που καλύπτει το άρθρο 14, σημείο i, της συμβάσεως έπρεπε να είχε ληφθεί υπόψη και η τελευταία διάταξη έπρεπε να είχε μνημονευθεί στη δήλωση περί αρμοδιοτήτων της Κοινότητας.

96 Επομένως, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν η Κοινότητα διαθέτει και άλλες αρμοδιότητες στον τομέα που καλύπτει το άρθρο 14 της συμβάσεως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι αυτή η διάταξη έπρεπε να είχε μνημονευθεί στο εδάφιο της δηλώσεως που αφορά τις αρμοδιότητες της Κοινότητας.

Το άρθρο 16 («Ετοιμότητα για καταστάσεις έκτακτης ανάγκης»), παράγραφοι 1 και 3, της συμβάσεως

97 Όσον αφορά το άρθρο 16, παράγραφος 1, της συμβάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα άρθρα 30 έως 32 της Συνθήκης ΕΚΑΕ απονέμουν στην Κοινότητα αρμοδιότητα θεσπίσεως βασικών κανόνων σε περίπτωση μέτρων επείγοντος, που περιλαμβάνει την εξουσία να απαιτεί από τα κράτη μέλη να καταρτίζουν σχέδια που να προβλέπουν τέτοια μέτρα για τις πυρηνικές εγκαταστάσεις.

98 Όσον αφορά το άρθρο 16, παράγραφος 3, της συμβάσεως, το Συμβούλιο δεν μπορεί εγκύρως να υποστηρίξει ότι αυτή η διάταξη δεν αφορά την Κοινότητα για τον λόγο ότι είναι ένας συμβαλλόμενος που πράγματι έχει πυρηνικές εγκαταστάσεις εντός των κρατών μελών της.

99 Συγκεκριμένα, για την ερμηνεία του άρθρου 16 της συμβάσεως πρέπει να ληφθεί υπόψη το ενδεχόμενο ένας περιφερειακός οργανισμός ολοκλήρωσης κατά το άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο i, της συμβάσεως να συντίθεται από κράτη μέλη μερικά εκ των οποίων έχουν πυρηνικές εγκαταστάσεις και άλλα όχι. Ο σκοπός του άρθρου 16 της συμβάσεως θα διακυβευόταν ενδεχομένως αν ένας τέτοιος οργανισμός δεν αναλάμβανε τις ευθύνες που απορρέουν από το άρθρο 16, παράγραφος 3, της συμβάσεως, όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεν έχουν πυρηνικές εγκαταστάσεις. Επομένως, στην περίπτωση που περιγράφεται στην πρώτη περίοδο αυτής της παραγράφου, όχι μόνον το άρθρο 16, παράγραφος 1, της συμβάσεως, αλλά και το άρθρο 16, παράγραφος 3, της συμβάσεως έχουν εφαρμογή στον οικείο οργανισμό περιφερειακής ολοκλήρωσης.

100 Δεδομένου ότι ορισμένα κράτη μέλη της Κοινότητας δεν διαθέτουν πυρηνικές εγκαταστάσεις και ότι, όπως τονίστηκε στη σκέψη 97 της παρούσας αποφάσεως, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίζει, συναφώς, βασικούς κανόνες στον τομέα των μέτρων επείγοντος, η Κοινότητα διαθέτει αρμοδιότητα στον τομέα που καλύπτει το άρθρο 16, παράγραφος 3, της συμβάσεως.

101 Το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 3, της συμβάσεως έπρεπε, επομένως, να είχε μνημονευθεί στο εδάφιο της δηλώσεως σχετικά με τις αρμοδιότητες της Κοινότητας.

Το άρθρο 17 («Επιλογή τοποθεσίας») της συμβάσεως

102 Η επιλογή της τοποθεσίας μιας πυρηνικής εγκαταστάσεως, την οποία αφορά το άρθρο 17 της συμβάσεως, περιλαμβάνει αναγκαστικά τη λήψη υπόψη παραγόντων σχετικών με την προστασία από τη ραδιενέργεια, όπως τα δημογραφικά χαρακτηριστικά της τοποθεσίας. Φαίνεται ότι το άρθρο 17, σημείο ii, της συμβάσεως αφορά αυτούς τους παράγοντες.

103 Σύμφωνα με το άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, η Κοινότητα διαθέτει αρμοδιότητα για «παν σχέδιο απορρίψεως ραδιενεργών καταλοίπων οποιασδήποτε μορφής», αν η πραγματοποίηση του σχεδίου αυτού μπορεί να προκαλέσει ραδιενεργό μόλυνση των υδάτων, του εδάφους ή του εναερίου χώρου άλλου κράτους μέλους. Αυτή η διαπίστωση αρκεί προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Κοινότητα έχει αρμοδιότητες στον τομέα που καλύπτει το άρθρο 17 της συμβάσεως.

104 Αυτό το άρθρο της συμβάσεως έπρεπε, επομένως, να είχε μνημονευθεί στο εδάφιο της δηλώσεως για τις αρμοδιότητες της Κοινότητας.

Τα άρθρα 18 («Σχεδίαση και κατασκευή») και 19 («Λειτουργία») της συμβάσεως

105 Τα μέτρα που επιβάλλουν τα άρθρα 18 και 19 της συμβάσεως στον τομέα της σχεδίασεως, κατασκευής και λειτουργίας πυρηνικών εγκαταστάσεων μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο των διατάξεων που τα κράτη μέλη θεσπίζουν προκειμένου να διασφαλίσουν, σύμφωνα με το άρθρο 33, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, την τήρηση των βασικών κανόνων. Η Επιτροπή έχει αρμοδιότητα να κάνει συστάσεις για την εναρμόνιση αυτών των διατάξεων, όπως προκύπτει από το άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, ενόψει της συλλογιστικής που εκτέθηκε στις σκέψεις 74 έως 83 της παρούσας αποφάσεως. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να συμβάλλουν στην κατάρτιση αυτών των συστάσεων με τις ανακοινώσεις του άρθρου 33, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ.

106 Επομένως, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτέθηκαν στη σκέψη 95 της παρούσας αποφάσεως, τα άρθρα 18 και 19 της συμβάσεως έπρεπε να είχαν μνημονευθεί στο εδάφιο της δηλώσεως που αφορά τις αρμοδιότητες της Κοινότητας.

107 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το τρίτο εδάφιο της δηλώσεως πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέτρο που τα άρθρα 7, 14, 16, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και 17 έως 19 της συμβάσεως δεν μνημονεύονται σε αυτό.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 108 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, σύμφωνα με την παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου άρθρου, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι. Δεδομένου ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο ηττήθηκαν μερικώς, επιβάλλεται κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το τρίτο εδάφιο της δηλώσεως που έκανε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 4, σημείο iii, της συμβάσεως για την πυρηνική ενέργεια και η οποία δήλωση επισυνάπτεται στην απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 1998 περί εγκρίσεως της προσχωρήσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας στη σύμβαση για την πυρηνική ασφάλεια, καθόσον τα άρθρα 7, 14, 16, παράγραφοι 1 και 3, καθώς και 17 έως 19 αυτής της συμβάσεως δεν μνημονεύονται στο εδάφιο αυτό.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Rodríguez Iglesias	Puissochet	Schintgen
Timmermans	Gulmann	Edward
La Pergola	Jann	Σκουρής
Macken	Colneric	
von Bahr	Cunha Rodrigues	

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Δεκεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias